

A DOUA VENIRE A DOMNULUI HRISTOS

de Preot Paroh Aurel Sas, Las Vegas.

(continuare din numărul trecut)

Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. și vor merge aceștia la osânda veșnică, iar drepți la viață veșnică” (Matei 25,31-46).

Din această prezentare a Evangheliei cu privire la Judecata din urmă rezultă, că Domnul se identifică în această viață cu cei neajutorați și lipsiți, pe care ajutându-i cineva, sau dându-le cineva ceva, Domnului îi dă, și astfel se adeverește Scriptura, care zice: căci Credința fără fapte moartă este (cf. Iacov 2,17).

Venirea Domnului și Învierea morților

Deoarece judecata finală trebuie să aibă în față și cei ce vor fi în viață la Venirea Domnului, cât și cei ce au murit, începând de la Adam, se pune întrebarea, cum va fi cu cei ce vor fi în viață atunci? Să lăsăm Sf. Scripturi să ne prezinte: *“Dar va zice cineva: cum înviază morții? și cu ce trup au să vină? Nebun ești! Tu ce semeni nu dă viață, dacă nu va fi murit. și ceea ce semeni nu este trupul ce va să fie, ci grăunte gol, poate de grâu, sau de altceva din celelalte; Iar Dumnezeu îi dă un trup, precum a voit, fiecărei semințe un trup.*

Nu toate trupurile sunt același trup, ci unul este trupul oamenilor și altul este trupul dobitoacelor și altul este trupul păsărilor și altul este trupul peștilor. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământesti, dar alta este slava celor cerești și alta este a celor pământesti. Alta este strălucirea soarelui și alta este strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire.

Așa este și învierea morților: Se seamănă trup întru stricăciune, și înviază întru nestricăciune; Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc.” (1Cor. 15,35-44).

Prin Scripturile de până acum Dumnezeu ne-a revelat felul în care vor învia morții, pentru judecată și viața veșnică, adică în trupuri spirituale și veșnice, căci: *“Carnea și sângele nu poate să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu poate moșteni nestricăciunea” (1Cor. 15,50).*

Iar, următoarele Scripturi ne vor descoperi ce se va întâmpla cu cei ce vor fi în această viață, în ziua și ceasul, în care va Veni Domnul. *“Iată, taină vă spun vouă: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba, Deodată, într-o clipă la trâmbița cea de apoi. Căci trâmbița va suna și morții vor învia nestricăcioși, iar noi ne vom schimba. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest trup muritor să se îmbrace în nemuritor. ..., atunci va fi cuvântul care este scris: Moartea a fost înghițită de biruință?” (1Cor. 15,51-54).*

Deci, cei ce vor fi în viață la Venirea a doua a Domnului, **“toți se vor schimba”**, prin lucrarea și puterea lui Dumnezeu **“într-o clipă la trâmbița cea de apoi”**, ca trupul acesta stricăcios să se îmbrace în trup nestricăcios, adică spiritual, putem spune, ca a Domnului după Înviere, cu care a intrat prin ușile încuiate (cf. Ioan 20,19) pentru că acest trup fizic al stricăciunii nu poate moșteni împărăția lui Dumnezeu.

Prin Scripturile de până acum Dumnezeu ne-a revelat felul în care vor învia morții, pentru judecată și viața veșnică, adică în trupuri spirituale și veșnice, căci: *“Carnea și sângele nu poate să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu poate moșteni nestricăciunea” (1Cor. 15,50).*

Învierea morților și schimbarea celor în viață, pentru Judecata Domnului, va fi: *“...și cei morți întru Hristos vor învia întâi. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, (după schimbare) în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi purura cu Domnul.” (1Tes.*

4,16-17).

Precum Universul acesta se va renoi prin foc, "**într-un cer nou și pământ nou**" tot așa și omul trebuie să se renoiască prin dobândirea unui "**trup nou și nemuritor**", despre care noi spunem spiritual, dar exact știe numai Dumnezeu cum va fi acel trup spiritual. Limbajul omul este insuficient spre a exprima lucrurile lui Dumnezeu.

Precum în Adam toți mor, tot așa cei în Hristos vor învia, fiecare în rândul cetei sale: Hristos începătorul, apoi cei a lui Hristos la Venirea Lui (cf. 1Cor. 15,22-23).

Apoi va fi încoronarea Împărăției veșnice, a Gloriei lui Dumnezeu, prin predarea Împărăției lui Dumnezeu și Tatălui, după Scriptura, care zice: "*După aceea, sfârșitul, când Domnul (Iisus) va preda Împărăția lui Dumnezeu și Tatăl, când va desființa orice domnie și orice stăpânire și orice putere. Căci El trebuie să împărățească până va pune pe vrășmașii Săi sub picioarele Sale. Vrășmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea.*" (1Cor. 15,24-26).

Concluzie la semnele Venirii a doua a Domnului

Cu toată certitudinea și claritatea, Venirea a doua a Domnului Hristos, și într-un alt Univers, va avea loc în toată splendoare și deplinătatea revelațiilor Biblice, după cum s-a văzut.

Precum omenirea dinainte de potopul din vremea lui Noe, și după potop, a trăit speranța Venirii Celui făgăduit de Dumnezeu (cf. Facere 3,15), Mesia, Hristos Iisus, ca Răscumpărător și Eliberator din robia păcatului și a morții, și nu a întârziat, ci a venit la "*plinirea vremii*" (cf. Gal. 4,4), tot așa Domnul va Veni și a doua oară să judece vii și morții, fără întârziere și la plinirea vremurilor arătate de Sf. Scripturile revelatoare mai sus. De ce? Pentru că Însuși Domnul Hristos zice, că: "*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*" (Matei 24,35).

Următoarea Scriptură descoperă răspunsul pentru toate vremurile, zicând: "*Domnul nu întârzie cu făgăduința Sa, după cum socotesc unii că este întârziere, ci îndelung rabdă pentru voi, nevrând să piară cineva, ci toți să vină la pocăință*" (2Petru 3,9). Iar despre anii istoriei omenirii, înaintea lui Dumnezeu nu este ca înaintea oamenilor, zice Scriptura: "*Și aceasta una să nu vă rămână ascunsă, iubiților, că o singură zi, înaintea Domnului, este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o singură zi*" (2Petru 3,8).

Despre acest mare adevăr, al anilor vieții, Dumnezeu a descoperit omenirii încă prin Moise, când a zis: "...Întoarceți-vă filii ai oamenilor" Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă de noapte" (Psal. 89,3-4). Și din aceste revelații Biblice rezultă, căci toate calculele oamenilor sunt departe de a putea determina planurile și arătările lui Dumnezeu.

De aici putem spune mai departe, că Semnele de pe cer – amintite – care vor avea loc, vor fi premergătoare la apariția Domnului Hristos, iar războaiele sunt generale și greu de identificat care ar fi ultimul, ele arătând doar că răul se întinde și venirea Domnului ca să judece viii și morții este tot mai aproape. Generațiile care vor fi mai aproape de Venirea Domnului vor putea realiza mai bine, generația noastră, chiar că spune: că trăim vremuri apocaliptice, lepădarea de Credință nu a ajuns la apogeul răului prezentat de Scripturile dinainte, că va fi atunci strâmtoare mare și urgie cum nu a mai fost de la începutul lumii (cf. Matei 24,21), când diavolul, satana va fi deslegat și prin antihristul său va face ultimile răvagii de perversitate și distrugere, conform Scripturilor dinainte. "Predicarea Evangheliei la toate neamurile; și convertirea poporului lui Iudeu" este de asemenea ceva nedeterminat, iar venirea "potrivnicului" "și predica lui Enoh și Ilie sunt învăluite într-un mare mister" (cf. Andrușos, Dogmatica, op. cit. p. 464, 465).

In final, vor trâmbița îngerii, iar la trâmbița Arhanghelului, cosmosul și lumea actuală se vor schimba, înoindu-se simultan cu învierea morților și transfigurarea celor vii, spre a se înălța la dreapta judecată, după ce dreptii vor întâmpina pe Domnului în văzduh la Venirea Sa "întru putere".

Toate semnele amintite ținesc spre Domnul Hristos-Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, Împărat împărățiilor și Domnul domnilor, Care din câte s-a arătat este "semnul unic", încât "semnul Venirii Lui" este El, Iisus, Însuși, însoțit de Crucea prin care ne-a mântuit și prin care înviește lumea, iar Crucea este ea însăși "semnul Fiului Omului" ca nedespărțită de El și opera Lui. De aceea altă Scriptură zice: "Fiindcă propovăduirea Crucii este o nebulie pentru cei ce Sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care Suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu." (1Cor. 1,18).

Înțelepciune și veghere

Stimate cititorule, doresc să închei, cu Pilda celor zece fecioare, din Evanghelia de la Matei 25,1-13, care în aplicare în viața tuturor vremurilor, vine să prezinte generațiilor modul în care oamenii trebuie să

se pregătească de primirea Mirelui, de primirea Domnului, Care nu se știe când va veni.

Zis-a Domnul Pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care luându-și candelile lor, au ieșit întru întâmpinarea mirelui. Cinci dintre ele erau nebune și cinci erau înțelepte. Cele nebune luând candelile lor nu au luat cu ele untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în candelile lor.

Mirele întârziind au adormit toate. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, Mirele vine! Leșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate fecioarele și și-au împodobit candelile lor. Fecioarele cele nebune au zis către cele înțelepte: Dați-ne și nouă din untdelemnul vostru, căci se sting candelile noastre. Iar cele înțelepte au răspuns: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă, mai bine mergeți la cei ce vând și vă cumpărați.

În timp ce ele au mers să cumpere, a venit mirele și cele înțelepte fiind gat au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. La urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar mirele le-a răspuns: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi.

Și încheie Domnul Pilda, zicând: *“Drept aceea, privegheți, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului”* (cf. Matei 25, 1-13).

Mirele din Pilda respectivă este Mirele Cel ceresc, care vine la Biserica Sa, mireasa lui Hristos (cf. Apoc. 22, 17). Este Dreptul Judecător, Domnul Iisus Hristos, Care ne-a Răscumpărat, și care va veni la fiecare în parte, și la a doua Sa Venire, să judece viii și morții.

Întrebarea este: Unde ne situăm noi și omul generației vremii noastre, între fecioarele cele înțelepte care își pregătesc untdelemn în candelile lor, ori între cele nebune care nu își pregătesc untdelemn în candelile lor? Firește, că untdelemnul în candelile înseamnă: Crediința omului, din sufletul său, către Dumnezeu, împodobită de toate faptele bune ale dragostei creștine.

Prin această Pildă, Domnul Iisus vine și ne pregătește să veghem și să ne gândim mai întâi la sfârșitul nostru personal, și apoi la Venirea a doua a Domnului. Această prioritate pentru că Dreptul judecător, Hristos Iisus, poate veni oricând, *la Pomul vieții noastre să ia roadele* (cf. Marcu 11, 12-14), și dacă este gol și nu suntem gata, ușa se închide, ca la fecioarele cele nebune, și în zadar vom striga: *Doamne, Doamne, deschide-ne nou, este prea târziu, căci a trecut timpul și “ceasul al unsprezecelea”, și ușa s-a închis, și Domnul va trebui să ne răspundă: Nu vă cunosc pe voi.*

De aceea, să nu uităm îndemnul Domnului Iisus, Care zice: *“Drept aceea, privegheți, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului”* (cf. Matei 25, 1-13).

O, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul Omului și Fiul lui Dumnezeu, Unicul nostru Mântuitor și Salvator, ajută-ne, Doamne, în toată vremea să putem veghea și să putem avea o relație personală cu Tine, Dumnezeule, prin Crediință, Rugăciune și uramarea Hristosului Tău. Să fim gata în toată vremea de întâmpinarea Ta.

Să fim ca fecioarele cele înțelepte, care și-au luat din timp untdelemn în candelile lor, și nu ca fecioarele nebune care nu și-au pregătit untdelemn în candelile lor și să se închidă ușa, și timpul vieții să fie trecut, și să nu ne mai poți primi pocăința.

Te rugăm, Doamne, Dumnezeule, scrie numele nostru în Cartea Vieții Mielului (cf. Apoc. 21, 27), în Cartea vieții veșnice, ajută-ne, Doamne Iisuse, ca fiii și credincioși ai Bisericii Tale, pe care nici porțile iadului nu o vor birui (Matei 16, 8), să Te putem chema în toată vremea: “Vino, Doamne Iisuse” (Apoc. 22, 20), *“și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” și cine aude, să zică: „Vino!” și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”* (Apoc. 22, 17). Amin. Amin. Amin. “Slăvit să fie Domnul” (Ps. 69, 5).
